

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

H O T Ă R Î R E nr.3-45/2024

cu privire la examinarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura raionului XXXXXX, Aurel Grigoriev și Nicolae Solomei

mun. Chișinău

06 decembrie 2024

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte – Vladislav Guțan;

Membrii – Victor Comerzan, Alexandru Lozan, Elena Cazacov, Octavian Lazarev, Oleg Televca și Pavel Țurcan,

examinând în ședință publică procedura disciplinară intentată în privința procurorilor în Procuratura raionului XXXXXX, Aurel Grigoriev și Nicolae Solomei, ca rezultat al depistării unor încălcări cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, manifestate prin încălcări admise de către aceștia în cadrul conducerii urmăririi penale și controlului ierarhic superior și audiind informația prezentată de către domnul Lazarev Octavian, Colegiul de disciplină și etică,-

CONSTATĂ:

La xx.xx.2024, dna XXXXXX XXXXXX a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorii în Procuratura raionului XXXXXX, Aurel Grigoriev și Nicolae Solomei. Ulterior, conform competenței, sesizarea menționată *supra*, a fost redirecționată pentru verificare Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată la data de xx.xx.2024, fiindu-i acordat nr. de corespondență XXXX.

Prin rezoluția inspectorului-șef al Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, sesizarea menționată *supra* a fost repartizată pentru examinare inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Constantin Miron.

Sesizarea, cet. XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2024, este depusă în limba română, conține elementele de bază necesare unui astfel de document, este semnată de autor. Din perspectiva art.40 din Legea nr.3/2016, având în vedere că se pun în verificare fapte ce rezultă din activitatea procesual-decizională a procurorului, s-a constatat că faptele ce au fost verificate *se încadrează în termenele de prescripție ale răspunderii disciplinare a procurorilor*. Pe cale de consecință, sesizarea corespunde cerințelor de formă și conținut instituite prin pct. 125 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin *Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-232/2024 din 07.08.2024*.

Autoarea sesizării a relatat că, [...]

Ajungând la Inspectoratul de Poliție XXXXXX, a depus plângere, i s-au luat amprente digitale, a explicat cum s-a întâmplat totul și i-au spus că pot pleca și că va fi contactată.

Potrivit relatărilor petiționarei: „[...]”. A declarat că persoanele în cauză s-au dovedit a fi XXXXXX XXXXXX împreună cu soția sa XXXXXX XXXXXX.

Declară autoarea sesizării că părerea sa personală se întemeiază pe faptul că XXXXXX XXXXXXa avut intenția de a-i sustrage automobilul, dar văzând geanta în care a găsit portmoneul cu bani, s-a limitat doar atât.

A comunicat polițiștilor cât și procurorilor că ea în calitate de persoană fizică nu datorează lui XXXXXX XXXXXX nici o sumă de bani.

Petiționarea mai invocă, că persoana a doua, XXXXXX XXXXXX, care a primit banii de la XXXXXX XXXXXXa rămas fără atenția organului de urmărire penală, nu a fost adoptată nici o hotărâre privind acțiunile ei. Persoana care a participat la infracțiune, și anume XXXXXX XXXXXX, din ordonanța procurorului N.Solomei se constată că a fost audiată în calitate de martor.

Autoarea sesizării se plânge inclusiv pe refuzul poliției de a veni la fața locului pentru a acumula probe și inacțiunile poliției și a procurorilor din cadrul procuraturii XXXXXX și anume adjunctului procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, Nicolai Solomei și a procurorului Aurel Grigoriev.

Procurorii supra menționați, în viziunea autoarei sesizării, prin neluarea de măsuri în privința ofițerului de urmărire penală XXXXXX XXXXXX, au admis nereguli, au calificat greșit acțiunile lui XXXXXX XXXXXX.

Neluând în calcul inacțiunile OUP al IP XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, la xx.xx.2023, procurorul XXXXXX XXXXXX a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, iar la xx.xx.2024, a emis ordonanță privind pornirea procesului contravențional în privința lui XXXXXX XXXXXX, iar la xx.xx.2024, a dispus prin altă ordonanță, recunoașterea lui XXXXXX XXXXXX vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional (*Samavolnicia*).

În rezultatul înaintării plângerilor la Procuratura Generală, la xx.xx.2023, de către procurorul ierarhic superior Nicolae Solomei, a fost anulată ordonanța procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2023, iar materialele au fost restituite organului de urmărire penală al IP XXXXXX pentru efectuarea unui control suplimentar.

La xx.xx.2024, cet. XXXXXX XXXXXX a depus repetat o plângere pe numele Procurorului General, solicitând retragerea materialelor în cauza vizată, din gestiunea lui Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev. Autoarea sesizării a fost informată prin scrisoarea nr.XXXX din xx.xx.2024, că plângerea a fost acceptată parțial și materialele au fost retrase din procuratura XXXXXX și remise Procuraturii raionului XXXXXX.

În cadrul verificării sesizării, inspectorul Constantin Miron a constatat următoarea situația de facto și de iure, ce derivă din activitatea procesuală și cea decizional-procesuală a procurorilor Aurel Grigoriev și Nicolae Solomei la investigarea procesului penal nr.XXXXXX și cauzei penale nr.XXXXXX, inclusiv examinarea adresărilor și contestărilor cet. XXXXXX XXXXXX.

În fapt, la xx.xx.2023, ora 18⁰⁰, în Registrul de evidență al sesizărilor despre infracțiuni al Inspectoratului de poliție XXXXXX a fost înregistrat, conform art.262, art.263 alin.(5) Cod de procedură penală, procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale depuse de XXXXXX XXXXXX, a.n.xx.xx.1973, fiind pornit procesul penal nr. XXXXXX.

Potrivit sesizării, cet. XXXXXX XXXXXX roagă să fie trase la răspundere, conform legislației în vigoare, [...].

Procesul-verbal a fost semnat de către XXXXXX XXXXXX, primit de către ofițerul de urmărire penală XXXXXX XXXXXX. Petiționara fiind preîntâmpinată despre răspunderea prevăzută de art.311 Cod penal, pentru denunțare calomnioasă, cu bună știință, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni.

În aceeași zi, în R-2 a IP XXXXXX, cu nr. XXXXXX a fost înregistrat raportul ofițerului operativ de serviciu al IP XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, potrivit căruia în serviciul de gardă al Inspectoratului de poliție XXXXXX a fost înregistrată înștiințarea 112 despre [...].

Ulterior, la xx.xx.2023, cet. XXXXXX XXXXXX depune cerere la IP XXXXXX prin care solicită recunoașterea sa, în cadrul procesului penal nr. XXXXXX, în calitate de parte vătămată. Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală, XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2023, a fost recunoscută în calitate de parte vătămată XXXXXX XXXXXX, fiind menționat că prin infracțiune i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 38600 lei.

În aceeași zi, este depusă cerere de recunoaștere în calitate de parte civilă și prin ordonanța ofițerului de urmărire penală, XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2023, cet. XXXXXX XXXXXX este recunoscută în calitate de parte civilă în cadrul procesului penal nr. XXXXXX.

Tot, la xx.xx.2023 partea vătămată XXXXXX XXXXXX este audiată. Potrivit procesului verbal de audiere, este consemnat că [...].

La xx.xx.2023, de către OUP XXXXXX XXXXXX, este audiat în calitate de martor XXXXXX XXXXXX. Potrivit procesului-verbal martorul a declarat [...].

Prin ordonanța procurorului Aurel Grigoriev, din xx.xx.2023, a fost dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. XXXXXX, în temeiul art.275 pct.3) CPP, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Lecturând ordonanța, se constată, că procurorul invocă ca motiv al refuzului în pornirea urmăririi penale, că relațiile dintre justițiabil și XXXXXX XXXXXX poartă un caracter civil, care poate fi soluționat pe cale civilă în instanța de judecată. Totodată, constată că acțiunile lui XXXXXX XXXXXX întrunesc elementele contravenției prevăzute la art.335 Cod contravențional, *samavolnicia*, și la pct.3 din partea dispozitivă indică pornirea procesului contravențional.

Despre soluția de refuz în pornirea urmăririi penale, procurorul a informat-o pe XXXXXX XXXXXX, prin scrisoarea recomandată din xx.xx.2023 nr. XXXX, care potrivit adevărului din xx.xx.2023 a fost restituită cu mențiunea „nereclamată”.

Ulterior, la xx.xx.2023, procurorul Aurel Grigoriev a emis ordonanța de pornire a procesului contravențional în baza art.335 Cod contravențional, acordându-i nr.18contr/23. Întru motivarea soluției sale procurorul indică, că [...].

Prin ordonanța procurorului Aurel Grigoriev din xx.xx.2023, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă 20 u.c. (1000 lei).

Inspectorul, studiind ordonanța, la fel, a reținut fapta indicată în ordonanța procurorului din xx.xx.2023, indicată supra, precum și faptul că Amenda aplicată cet. XXXXXX XXXXXX a fost achitată la data de xx.xx.2023, confirmare fiind chitanța nr.331155687.

Cu privire la emiterea deciziei de sancționare a lui XXXXXX XXXXXX, procurorul nu a informat partea vătămată, în acest sens nefiind nici o confirmare și nici nu este o dovadă de expediere acesteia a copiei ordonanței din xx.xx.2023.

La xx.xx.2023, în cancelaria Procuraturii Generale a parvenit plângerea cet. XXXXXX XXXXXX în care se solicită verificarea acțiunilor organului de urmărire penală, care nu întreprind nimic în vederea administrării probelor ce confirmă comiterea infracțiunii de jaf. Această plângere a fost expediată Procuraturii raionului XXXXXX, care este înregistrată, la xx.xx.2023, ca petiție cu nr. XXX, fiind repartizată pentru examinare adjunctului procurorului-șef, Nicolae Solomei.

La aceeași dată, în Procuratura raionului este înregistrată încă o plângere în care XXXXXX XXXXXX invocă dezacordul cu ordonanța de refuz a urmăririi penale din xx.xx.2023, prin care s-a clasat procesul penal nr. XXXXXX și pornit procesul contravențional. Această plângere, contrar normelor procesual penale în vigoare, este înregistrată și anexată la petiția nr. XXXX.

Ulterior, la xx.xx.2023, prin intermediul Procuraturii Generale, este înregistrată plângerea cet. XXXXXX XXXXXX în care este invocat dezacordul cu ordonanța din xx.xx.2023, emisă de procurorul Aurel Grigoriev, prin care s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal, nefiind de acord cu acțiunile efectuate și deciziile adoptate. Această plângere, la fel, contrar art.299 CPP, este înregistrată ca petiție cu nr. XXXX, fiind repartizată domnului procuror Nicolae Solomei.

Prin raportul procurorului Solomei, plângerile cet. XXXXXX XXXXXX înregistrate ca petiții cu nr. XXX și XXX, sunt conexe într-o singură procedură, fiindu-i acordat număr XXX.

Ca rezultat, la xx.xx.2023, prin scrisoarea nr. XXXX, XXXXXX XXXXXX este înștiințată că plângerile sale au fost examinate, indicând că [...].

Tot, la xx.xx.2023, în cancelaria Procuraturii raionului XXXXXX, este înregistrată cu nr. XXX, plângerea cet. XXXXXX XXXXXX, readresată din Procuratura Generală, prin care se solicită examinarea, în ordinea art.274 CPP, acțiunile/inacțiunile persoanelor responsabile de la Serviciul 112 care nu a trimis la fața locului poliția pentru a investiga cazul, ce ține de sustragerea bunurilor materiale, cât și a polițistului care a încercat să examineze cazul dat, plângerea fiind repartizată procurorului Nicolae Solomei.

Ca rezultat, la xx.xx.2023, adjunctul procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, Nicolae Solomei, emite ordonanța de refuz în înregistrarea plângerii cet. XXXXXX XXXXXX în Registrul de evidență a sesizărilor despre infracțiuni, examinarea ei în ordinea art.274 Cod de procedură penală și inițierea unui proces penal.

Despre hotărârea adoptată, în adresa petiționarei XXXXXX XXXXXX, a fost expediată cu aviz recomandat, scrisoarea de informare cu nr. XXX din xx.xx.2023, care însă potrivit adevărului din xx.xx.2023 nu a fost reclamată.

Ulterior, la xx.xx.2023, în cancelaria Procuraturii r-lui XXXXXX a fost înregistrată cererea cet. XXXXXX XXXXXX, care solicită să-i fie expediate prin poștă, cu aviz recomandat, sau la adresa electronică xxxxxx@gmail.com copia materialelor și ordonanța de refuz din xx.xx.2023, emisă de procurorul Aurel Grigoriev.

Tot în aceeași zi, este înregistrată plângerea cet. XXXXXX XXXXXX înaintată în baza art.299¹-299² Cod procedură penală, prin care solicită anularea ordonanței procurorului Nicolae Solomei din xx.xx.2023 prin care s-a refuzat înregistrarea plângerii și examinarea ei în ordinea art.274 CPP.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, din xx.xx.2023 s-a dispus respingerea plângerii cet. XXXXXX XXXXXX înaintată împotriva ordonanței procurorului Nicolae Solomei din xx.xx.2023.

Între timp, la xx.xx.2023 și xx.xx.2023, cet. XXXXXX XXXXXX a depus la Procuratura Generală plângeri prin care a solicitat verificarea acțiunilor procurorilor Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev, să fie solicitate materialele procesului penal pentru verificare și constatarea ilegalităților comise de aceștia, invocă faptul că nu a primit ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2023, fiind în imposibilitate de a o contesta.

Ca rezultat, de către procurorul-șef interimar al Secției urmărire penală a Procuraturii Generale, XXXXXX XXXXXX, la xx.xx.2023, a expediat în adresa Procuraturii raionului XXXXXX „*Nota observație*”, în care se indică caracterul incomplet al investigațiilor, cu specificarea concretă a patru probleme identificate: 1) cu referire la refuzul în pornirea urmăririi penale, nu este clar ce teme de fapt a stat la baza concluziei organului de urmărire penală, precum că sunt careva datorii în rezultatul tranzacțiilor dintre agenții economic, dacă făptuitorul a exercitat un drept legitim sau presupus în mod arbitrar. Factura fiscală anexată la materialele procesului penal este în copie, autenticitatea și proveniența căreia nu este confirmată, nefiind respectată procedura de anexare a documentelor la procesul penal; 2) s-a atras atenția că petiționara declară că sustragere mijloacelor bănești, a fost însoțită de pătrunderea făptuitorului în mijlocul de transport, fără consimțământul părții vătămate. În acest sens, ținând cont de prevederile art.6 pct.11) din Codul de procedură penală, nu s-a verificat de către organul de urmărire penală acțiunile lui Carp prin prisma art.179 Cod penal; 3) temeiul de drept al refuzului în pornirea urmăririi penale este indicat pct.3) art.275 CPP, cu toate că procurorul XXXXXX XXXXXX constată că fapta lui XXXXXX XXXXXX întrunește elementele contravenției prevăzute de art.335 CC; 4) cu referire la procesul contravențional, se atestă că procurorul XXXXXX XXXXXX, dispunând prin ordonanța din xx.xx.2023 recunoașterea lui XXXXXX XXXXXX vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional, a omis să indice în mod clar, prin ce s-a manifestat nemijlocit fapta contravențională, locul, timpul, și circumstanțele cauzei,

evaluarea pagubelor, or, constatarea exactă a prejudiciului reprezintă un element esențial pentru delimitarea samavolniciei prevăzute de Codul penal și de cel contravențional. În context, prin prisma prevederilor art.45, art.383 Cod contravențional, constatarea și indicarea mărimii prejudiciului în conținutul ordonanței din xx.xx.2023 este absolut necesară în vederea asigurării drepturilor victimei la recuperarea prejudiciului suportat.

Ca consecință, la xx.xx.2023, de către adjunctul procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, Nicolae Solomei, a fost emisă ordonanța prin care a fost anulată ordonanța procurorului Aurel Grigoriev de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2023 în cadrul procesului penal nr.XXXXXX, cu restituirea materialelor OUP IP XXXXXX pentru efectuarea unui control suplimentar.

Ulterior, abia la xx.xx.2024, de către OUP Xxxxxx Xxxxxx este întocmită ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare, prin care de la cet. Xxxxxx Xxxxxx s-a ridicat factura fiscală XXXXX și Actul de verificare privind decontările reciproce dintre SRL „XXXXXX” și SRL „XXXXXX”, și anexate la materialele procesului penal.

La xx.xx.2023, ofițerul de urmărire penală propune din nou de a refuza pornirea urmăririi penale, care prin ordonanța din xx.xx.2024, emisă de procurorul Xxxxxx Xxxxxx dispune respingerea propunerii OUP Xxxxxx Xxxxxx de a refuza în pornirea urmăririi penale, deoarece este neîntemeiată, având observațiile parvenite de la Procuratura Generală, restituie procesul penal pentru pornirea urmăririi penale în baza art.179 Cod penal.

Ca rezultat, la xx.xx.2024, prin ordonanța OUP Xxxxxx Xxxxxx este pornită urmărirea penală pe [...].

La xx.xx.2024, de către OUP Xxxxxx Xxxxxx, prin ordonanță, a fost respinsă cererea cet. Xxxxxx Xxxxxx, adresată în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, prin care se solicită eliberarea copiilor a actelor procesuale, pe motiv că nu are calitate (victimă, parte vătămată) în cauza penală.

La xx.xx.2024, în Procuratura raionului XXXXXX s-a înregistrat plângerea cet. Xxxxxx Xxxxxx din xx.xx.2024, readresată la xx.xx.2024 de către Procuratura Generală (*cu nr.XXXX din xx.xx.2024*) prin care s-au reclamat acțiunile ilegale și neglijente ale OUP Xxxxxx Xxxxxx la instrumentarea cauzei penale nr. XXXXXX, fiind pornit procesul penal nr.XXXXXX, în baza art.329 Cod penal.

Prin ordonanța din xx.xx.2024, de către procurorul adjunct, Nicolae Solomei a fost emisă ordonanța prin care se refuză în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr.XXXXXX, motivând că se atestă lipsa survenirii urmărilor prejudiciabile, or, infracțiunea este una materială și se consideră consumată din momentul survenirii daunelor în proporții mari aduse drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

La xx.xx.2024 de către procurorul Aurel Grigoriev, este pus sub învinuire cet.Xxxxxx Xxxxxx în baza art.179 alin.(1) Cod penal. Potrivit ordonanței: „[...]”.

Ulterior, la xx.xx.2024 de către OUP Xxxxxx Xxxxxx este întocmit procesul-verbal de audiere a martorului, în care este consemnat că cet. Xxxxxx Xxxxxx, în calitate de martor, refuză să facă careva declarații, pe motiv că este soția lui Xxxxxx Xxxxxx.

La xx.xx.2024 în Cancelaria Procuraturii raionului XXXXXX este înregistrată cu nr.XXXX plângerea cet. Xxxxxx Xxxxxx care solicită să fie informată cu privire la examinarea plângerii sale din xx.xx.2023 privind sustragerea mijloacelor bănești în sumă de aproximativ 2000 euro, la fel solicită informații cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor lui Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, precum și informație cu privire la plângerea sa înaintată pe acțiunile ofițerului de urmărire penală.

Prin scrisoarea din xx.xx.20224 cu nr.XXXX, cet. Xxxxxx Xxxxxx este informată de către procurorul-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, că pe faptele invocate, de către IP XXXXXX este pornită cauza penală nr. XXXXXX în baza art.179 Cod penal în cadrul căreia să efectuează acțiuni necesare pentru stabilirea circumstanțelor cazului dat, iar referitor la plângerea împotriva acțiunilor ofițerului de urmărire penală, de către procurorul

adjunct, Nicolae Solomei, la data de xx.xx.2024 s-a emis ordonanța prin care s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. XXXXXX.

La xx.xx.2024, cet. XXXXXX XXXXXX adresează plângere la Procuratura Generală prin care solicită anularea tuturor ordonanțelor emise de Procuratura raionului XXXXXX, retragerea cauzei penale de la Procuratura raionului XXXXXX și transmiterea ei către alt organ de urmărire penală, motivând ineficiență și lipsa de imparțialitate la efectuarea cercetărilor.

Prin ordonanța Procurorului General XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2024, s-a admis plângerea înaintată de cet. XXXXXX XXXXXX, s-a retras cauza penală nr. XXXXXX din gestiunea OUP IP XXXXXX și s-a transmis pentru continuarea urmăririi penale la IP XXXXXX, conducerea urmăririi penale fiind pusă în sarcina Procuraturii raionului XXXXXX.

Potrivit răspunsului parvenit de la Procuratura raionului XXXXXX, s-a stabilit că ordonanța procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, Aurel Grigoriev din xx.xx.2023 privind aplicarea sancțiunii contravenționale față de cet. XXXXXX XXXXXX este în vigoare, aceasta nefiind anulată de către procurorul ierarhic superior sau de către instanța de judecată, amenda fiind achitată, iar sancțiunea executată.

La xx.xx.2024, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, s-a încetat integral urmărirea penală în privința cet. XXXXXX XXXXXX, în temeiul pct.3),4¹),6),7) art.275 Cod de procedură penală, adică *(fapta nu întrunește elementele infracțiunii, lipsește plângerea părții vătămate, fapta constituie contravenție și că există o hotărâre neanulată pe aceleași fapte și în privința la aceeași persoană).*

În urma examinării probelor, inspectorul Constantin Miron a ajuns la următoarea concluzie.

Actiunile/inactiunile procurorului Aurel Grigoriev .

➤ *Cu referire la hotărârea de a refuza pornirea urmăririi penale*

Studiul ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale și clasare a procesului penal nr. XXXXXX, emisă de procurorul Aurel Grigoriev la data de xx.xx.2023, denotă că actul procedural menționat este de o calitate sub orice critică, or, contrar art.19 alin.(3), 254 alin.(1), 274 alin.(4¹) Cod de procedură penală, în aceasta nu se conțin elemente esențiale pe care ar trebui să le includă un asemenea act procedural: cum ar fi circumstanțele și modul comiterii faptei descrisă în sesizare, locul, data, persoanele și rolul fiecăruia, dacă s-a adus prejudiciu, cum trebuie calificate acțiunile fiecăruia, etc .

Astfel, la xx.xx.2023 procurorul Aurel Grigoriev, fără a studia și analiza materialele procesului penal, circumstanțele de drept și de fapt, nefiind asigurată cercetarea sub toate aspectele a cazului sesizat, a adoptat ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, în temeiul pct.3) art.275 din Codul de procedură penală, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii (art.187 din Codul penal), menționând că relațiile dintre justițiabilă și XXXXXX XXXXXX poartă un caracter civil, care urmează a fi soluționat pe cale civilă în instanța de judecată, pornind totodată procedura contravențională în baza art.335 Cod contravențional.

Inspectorul a mai indicat, că analizând ordonanța adoptată, a constatat că de către procuror, nu s-au respectat prevederile art.93 alin.(1) și (3) din Codul de procedură penală, dar și-a motivat hotărârea precum că sunt careva datorii în rezultatul tranzacțiilor dintre agenții economici SRL „XXXXXX” administrator fiind XXXXXX XXXXXX și SRL „XXXXXX” administrator XXXXXX XXXXXX, bazându-se pe xerocopii (*factura fiscală seria XXXXXX din xx.xx.2022 și act de verificare privind decontările reciproce dintre SRL „XXXXXX” și SRL „XXXXXX”*) autenticitatea și proveniența cărora nu este confirmată, nefiind respectată procedura de anexare a actelor la procesul penal.

La fel, nu a probat că făptuitorul ar fi exercitat un drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, în condițiile în care victima XXXXXX XXXXXX a declarat că nu-l cunoaște pe XXXXXX XXXXXX. (în procesul verbal de consemnare a plângerii verbale, întocmit conform prevederilor art.263 alin.(5) Cod de procedură penală, fiind preîntâmpinată în baza art.311 Cod penal pentru răspunderea penală pe care o poartă pentru denunț calomnios, dna XXXXXX XXXXXX indică că „...persoana de gen masculin XXXXXX XXXXXX, cu care nu sunt cunoscută, samavolnic, forțat, din buzunar mi-a luat cheile..”. La fel, în procesul verbal de audiere în calitate de parte vătămată din xx.xx.2023 XXXXXX XXXXXX declară că „ ..s-a apropiat un bărbat mie necunoscut care tot atunci mi-a luat cheile de la automobilul personal din buzunarul din spate al blugilor”.

Potrivit hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor „furtul trebuie delimitat de samavolnicie. Luarea bunurilor în mod arbitrar, adică a unor bunuri care, la presupunerea făptuitorului, îi aparțin, trebuie calificată drept samavolnicie (art.352 C.P.)”.

În acest sens, de către procuror nu s-au întreprins măsurile necesare pentru a constata dacă într-adevăr XXXXXX XXXXXX pretindea că banii sustrași îi aparțin, în mod arbitrar.

Referitor la sesizarea cet. XXXXXX XXXXXX privind deposedarea de mijloace bănești în sumă de 2000 euro, conform celor relatate de victimă, a fost însoțită de pătrunderea făptuitorului în automobil fără consimțământul acesteia, acțiuni pe care procurorul Aurel Grigoriev a evitat să le examineze și prin prisma art.179 Cod penal (conform pct.11 din art.6 CPP prin noțiunea de domiciliu se înțelege și automobil), or, potrivit art.19 și art.254 alin.(1) CPP „Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

Este de menționat și acel fapt că, în partea introductivă a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2023 este indicat greșit procesul penal nr. XXXXXX din xx.xx.2023, fapt ce indică încă o dată despre lipsa studierii și analizei materialelor procesului penal, or, acesta a fost intentat la data de xx.xx.2023 cu nr. XXXXXX).

La fel, analizând ordonanța din xx.xx.2023 se atestă că procurorul Aurel Grigoriev, constatând în acțiunile numitului XXXXXX XXXXXX elementele constitutive a contravenției prevăzute la art.335 Cod contravențional, a invocat greșit temeiul de drept al soluției de refuz în pornirea urmăririi penale, făcând trimitere la pct.3) art.275 Cod de procedură penală, or, potrivit pct.4¹) din același articol „urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care fapta constituie contravenție”.

În concluzie, omisiunile și carențele depistate, alcătuind prin sine o neglijare a garanțiilor consfințite de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, Constituția și Codul de procedură penală, cum ar fi dreptul la un proces echitabil, precum și dreptul de a beneficia de o investigație efectivă a plângerii sale, au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, fapt pentru care a fost anulată de procurorul ierarhic superior.

În speță, este elocventă și jurisprudența CEDO în cauza *Gurgurov contra Moldovei*, în baza căreia, Curtea a statuat că autoritățile trebuie să depună totdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor și să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.

La fel, cauza *Fomin contra Moldovei* unde Curtea a statuat că, rolul unei decizii motivate trebuie să demonstreze părților că ele au fost auzite, mai mult ca atât o decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

➤ ***Cu referire la analiza deficitară a probelor rezultate din declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX și a martorului XXXXX XXXXX și neînălăturarea dubiilor***

- Din plângerea cet. XXXXX XXXXX, consemnată în procesul verbal din xx.xx.2023, în baza căreia a și fost pornit procesul penal nr. XXXXXX, cât și în procesul verbal de audiere în calitate de parte vătămată, petenta declară că [...].

- Mai mult ca atât, din declarațiile martorului XXXXX XXXXX, care fiind audiat la xx.xx.2023 a declarat că [...].

Având aceste declarații, organul de urmărire penală și nici procurorul n-au verificat acțiunile cet. XXXXX XXXXX, prin prisma art.42 Cod procedură penală, or, potrivit normelor legale, erau obligați să stabilească toate circumstanțele invocate în sesizare, și anume cum s-a primit că au fost în același loc cu XXXXX XXXXX, scopul, *a luat sau nu bani, motivul*, etc.

Necâtând la acest fapt, fără a mai administra probe și să verifice acțiunile cet. XXXXX XXXXX, în baza unor xerocopii la facturi fiscale, dintre două persoane juridice, procurorul ajunge la concluzia că între XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX sunt relații civile, care urmează a fi soluționate pe cale civilă în instanța de judecată, menționând că lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.187 Cod penal, motiv pentru care, în temeiul pct.3) art.275 Cod de procedură penală refuză în pornirea urmăririi penale. Totodată, în contradicere, fără a ține cont de argumentele sale, procurorul Aurel Grigoriev. constată că în acțiunile lui XXXXX XXXXX se întrunesc elementele contravenției prevăzute de art.335 Cod penal, în pct.3 din dispozitivul ordonanței dispunând pornirea procesului contravențional.

Procurorul adoptând ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale nu a constatat valoarea prejudiciului, dacă au fost sau nu luate sume bănești cum indică partea vătămată, este sau nu surplus din pretinsa datorie și banii sustrași de XXXXX XXXXX, dacă da, cum trebuie încadrate acțiunile făptuitorului pentru suma de bani ce nu-i aparțin; acțiunile lui XXXXX XXXXX dacă au fost corect încadrate, or, din declarațiile părții vătămate menționează că pe XXXXX XXXXX o cunoaște, de la ea a cumpărat prune, pe XXXXX XXXXXnu-l cunoaște.

➤ ***Cu referire la procesul contravențional***

Studiul ordonanței din xx.xx.2023, prin care procurorul Aurel Grigoriev l-a recunoscut vinovat pe XXXXX XXXXX în comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional, aplicând-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 20 u.c., denotă că actul procedural menționat este de o calitate sub orice critică, or, contrar prevederilor art.383 alin.(2), 447¹ alin.(3) Cod contravențional, în aceasta nu se conțin elemente esențiale pe care ar trebui să le includă un asemenea act procedural: timpul, locul, scopul, circumstanțele și mijloacele comiterii faptei, prejudiciul și persoana care se face vinovată. Constat că ordonanța nu conține nici unul din aceste elemente obligatorii care să identifice acțiunile persoanei, circumstanțele și încadrarea juridică a acestora, fiind menționat doar : „potrivit materialelor ar exista o tranzacție la data de xx.xx.2022 (conform facturii fiscal nr.XXXX din xx.xx.2022) între două persoane juridice SRL „XXXXXX” și SRL „XXXXXX”, administrator ar căroră sunt XXXXX XXXXX și respectiv XXXXX XXXXX, în valoare de 13050 lei, dintre care a fost achitată parțial 3000 lei, respectiv soldul față de SRL „XXXXXX” constituie 10050 lei”.

În baza celor menționate supra, procurorul Aurel Grigoriev îl recunoaște vinovat pe XXXXX XXXXX de comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional, adică, samavolnicie și-i aplică sancțiune sub formă de amendă în mărime de 20 u.c., ce constituie 1000 lei.

În cadrul verificării efectuate, s-a stabilit că despre decizia adoptată nu a fost informată victima, adică contrar prevederilor art.447¹ alin.(8) CC „În termen de cel mult 3 zile de la data emiterii deciziei, copiile de pe aceasta se remit părților care nu au fost prezente la

examinarea cauzei contravenționale și, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar”.

În acest sens, constat că prin acțiunile sale, procurorul neindicând în ordonanța de pornire a procesului contravențional în baza art.335 CC din xx.xx.2023 și nici în ordonanța din xx.xx.2023 prin care a fost recunoscut vinovat și sancționat XXXXXX XXXXXX în baza art.335 Cod contravențional, prejudiciul adus ca rezultat al faptei ilegale comise, i s-a îngădit dreptul victimei la un proces echitabil, or, aceasta nefiind informată despre decizia luată nu l-a contestat, iar neconstatarea de către procuror a prejudiciului adus, o lipsește pe victimă de a înainta o cerere în judecată pentru repararea prejudiciului, care din neglijența procurorului nu a fost constatată că s-ar fi adus și nici mărimea acestuia. În context, prin prisma prevederilor art.45, art.383 Cod contravențional, constatarea și indicarea mărimii prejudiciului în conținutul ordonanței din xx.xx.2023 este absolut necesară în vederea asigurării drepturilor victimei la recuperarea prejudiciului suportat.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pe platforma art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în raport cu noțiunea de „acuzatie în materie penală”, sunt relevante următoarele aspecte:

„Sfera de aplicare a art. 6 § 3 lit. a) trebuie apreciată, în special, în lumina dreptului mai general la un proces echitabil, garantat la art. 6 § 1 din Convenție. În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui inculpat și, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanța ar putea să o rețină împotriva acestuia, este o condiție esențială a echității procedurii [Pélissier și Sassi împotriva Franței (Hotărârea Marii Camere din 25.03.1999), pct.52; Sejdivic împotriva Italiei (Hotărârea Marii Camere din 01.03.2006), pct. 90].

Există o legătură între literele a) și b) ale art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie să fie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea [Pélissier și Sassi împotriva Franței (MC), pct. 54; Dallos împotriva Ungariei, pct. 47].

Art. 6 § 3 lit. a) exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării persoanei în cauză cu privire la „acuzația” care i se aduce. Actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată: de la comunicarea acuzațiilor, persoana învinuită este oficial înștiințată în scris cu privire la baza juridică și factuală a acuzațiilor care i se aduc [Hotărârea în cauza Kamasinski împotriva Austriei din 19.12.1989, pct. 79; Pélissier și Sassi împotriva Franței (anterior citată), pct. 51].

Art. 6 § 3 lit. a) din Convenție recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai cu privire la „cauza” acuzației, adică faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și la „natura” acuzației, adică încadrarea juridică a faptelor în cauză (Hotărârea în cauza Mattoccia împotriva Italiei din 25.07.2000, pct. 59; Hotărârea în cauza Penev împotriva Bulgariei, din 7 ianuarie 2010, pct. 33 și 42).

➤ ***Cu referire la omisiunea procurorului Aurel Grigoriev de a interveni pentru înlăturarea neajunsurilor și ilegalităților***

Prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii raionului XXXXXX, Nicolae Solomei din xx.xx.2023 a fost anulată ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 18.09.2023 emisă de procurorul Aurel Grigoriev, pe motiv că a fost adoptată prematur, fără a asigura cercetarea sub toate aspectele a cazului sesizat, materialele fiind restituite organului de urmărire penală pentru un control suplimentar.

În continuare, cu toate că ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale a fost anulată de procurorul ierarhic superior, procurorul Aurel Grigoriev, având un rol pasiv în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, contrar prevederilor art.52 din Codul de procedură penală, nu întreprinde nici o acțiune să inițieze procedura de anulare a ordonanțelor sale

din xx.xx.2023 și xx.xx.2023 privind procedura contravențională și de sancționare a cet. XXXXXX XXXXXX, or, este logic și legal de a anula ordonanțele date, prin faptul că hotărârea inițială de neîncepere a urmăririi penale a fost anulată, adică urma să intervină și referitor la anularea ordonanțelor menționate.

Ca și consecință, necontestarea de către părți a ordonanței din xx.xx.2023 prin care XXXXXX XXXXXXa fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.335 CC fiind sancționat cu amendă, a stat la baza încetării urmăririi penale, ordonanță adoptată la data de xx.xx.2024 de către procurorul în Procuratura raionului XXXXXX , XXXXXX XXXXXX, care a indicat ca motive de încetare inclusive pct.4¹) și 7) din art.275 Cod de procedură penală, adică „*fapta constituie contravenție*”, și, respectiv, „*în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeiuri.*”.

Un alt argument care confirmă rolul pasiv al procurorului Aurel Grigoriev la examinarea procesului penal pornit în baza sesizării cet. XXXXXX XXXXXX, este și acel fapt că, contrar prevederilor art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală, cet. XXXXXX XXXXXX la data de xx.xx.2024 este audiată de ofițerul de urmărire penală în calitate de martor.

Potrivit art.52 alin.(1) pct.6) din Codul de procedură penală „procurorul verifică calitatea probelor administrate, veghează ca orice infracțiune să fie descoperită, orice infractor să fie tras la răspundere penală și ca nici o persoană să nu fie urmărită penal fără să existe indici temeinici că a săvârșit o infracțiune.

În coroborare, cu art.94 alin.(1) CPP „*În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod; și alin. (2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului*”.

În acest sens, de către procurorul Aurel Grigoriev, care fiind conducătorul urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXXX pornită la xx.xx.2024 în baza art.179 alin.(1) Cod penal (ca rezultat al examinării materialelor procesului penal nr. XXXXXX din xx.xx.2023), nu intervine, în vederea anulării acestui proces-verbal, or, potrivit legii, nu poate fi citată și audiată în calitate de martor persoana față de care există anumite probe că a săvârșit infracțiunea ce se investighează (din declarațiile părții vătămate XXXXXX XXXXXX reiese că banii luați de XXXXXX XXXXXXi-au fost transmiși lui XXXXXX XXXXXX, care din declarațiile martorului XXXXXX XXXXXX, confirmă că aceasta a fost la locul faptei, urmând a fi verificate acțiunile lui XXXXXX XXXXXX, prin prisma art.42 Cod penal).

La fel, contrar prevederilor art.52 alin. (1) pct.8) din Codul de procedură penală, procurorul Aurel Grigoriev, care fiind desemnat conducătorul urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXXX, nu intervine în vederea anulării ordonanței ofițerului de urmărire penală din xx.xx.2024 prin care respinge cererea cet. XXXXXX XXXXXX, pe motiv că nu are calitate (victimă sau parte vătămată), or, potrivit materialelor cauzei penale, încă la data de xx.xx.2023 cet. XXXXXX XXXXXX, de către același ofițer de urmărire penală XXXXXX XXXXXX, a fost recunoscută și audiată în calitate de parte vătămată în cadrul procesului penal nr. XXXXXXXX în baza căruia a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. XXXXXXXX.

➤ ***Cu referire la precizia și plenitudinea acuzației***

Nu este clară poziția procurorului Aurel Grigoriev, care la data de xx.xx.2024 emite ordonanța de punere sub învinuire a lui XXXXXX XXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute

de art.179 alin.(1) Cod penal, or, la data înaintării învinuirii nu era anulată ordonanța din xx.xx.2023 prin care XXXXXX XXXXXXa fost sancționat în baza art.335 Cod contravențional. Adică, procurorul punându-l sub învinuire pentru fapta [...], a încălcat, flagrant, prevederile art.7 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă, coroborat cu art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului- „Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă, conform legii și procedurii penale ale acestui stat.”

La fel, studiind ordonanța de punere sub învinuire, constat că procurorul, ca și în ordonanța din xx.xx.2023 prin care XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și sancționat în baza art.335 CC, nu indică dacă a fost sau nu luată careva sumă de bani, or, în ordonanța de punere sub învinuire menționează că: .. sub pretextul recuperării unei datorii de bani, a pătruns fără permisiunea proprietarului în automobil..”, ceea ce denotă nerespectarea prevederilor art.282 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit cărora ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: „...scopul, mijloacele și modulul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, formelor vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune..., prejudicial adus etc.”

Actiunile/inactiunile procurorului Nicolae Solomei

➤ ***Cu referire la omisiunea procurorului Nicolae Solomei de a interveni în cadrul controlului ierarhic, pentru înlăturarea neajunsurilor și ilegalităților***

Procurorul Nicolae Solomei, în calitate de procuror ierarhic superior, contrar prevederilor art.53¹ alin.(2) pct.a),d),f) Cod de procedură penală, nerespectând sarcinile și atribuțiile de adjunct conform pct. x.x; x.xx; x.xx din Dispoziția procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX nr.7 din xx.xx.2023 „cu privire la distribuirea obligațiilor de serviciu procurorilor, funcționarilor publici și personalului tehnic”, primind spre examinare plângerile adresate de către XXXXXX XXXXXX, din xx.xx.2023 și xx.xx.2023 prin care își exprimă dezacordul cu acțiunile ofițerului de urmărire penală și decizia procurorului Aurel Grigoriev cu privire la refuzul în pornirea urmării penale, contrar prevederilor art.299¹-299² Cod de procedură penală, le înregistrează cu nr.XXXX și XXXX și le examinează ca petiții în ordinea prevăzută de Codul administrativ, informând petiționara că „[...]”.

Ca ulterior, în baza notei observație a Procuraturii Generale din xx.xx.2023, reacționează tardiv și emite ordonanța din xx.xx.2023, prin care se anulează ordonanța procurorului Aurel Grigoriev din xx.xx.2023, prin care s-a refuzat în pornirea urmării penale și clasarea procesului penal nr. XXXXXX.

Ulterior, contrar normelor specificate mai sus, fără a da o apreciere materialelor procesului penal, fără a ține cont de observațiile Procuraturii Generale, și pct.2.37 din Dispoziția nr.XX „cu privire la distribuirea obligațiilor de serviciu procurorilor, funcționarilor publici și personalului tehnic”, nu intervine pentru anularea ordonanțelor procurorului Aurel Grigoriev din xx.xx.2023 și xx.xx.2023 prin care s-a pornit procesul contravențional și respectiv sancționat cet. XXXXXX XXXXXX. Mai mult ca atât, în această notă este expres menționat că ordonanța din xx.xx.2023 nu conține elementele esențiale care trebuie să conțină un astfel de act procedural, cum ar fi : *fapta constatată, locul, timpul, circumstanțele, scopul, mijloacele, prejudiciul, etc.*

Ori, anulând ordonanța de refuz în pornirea urmării penale în care motivul de fapt a fost indicat „fapta constituie contravenție”, totodată fiind dispusă pornirea

procesului contravențional, este firesc și logic, ca să fie anulate și aceste ordonanțe care reies din hotărârea în baza căreia au fost adoptate, și care a fost ulterior anulată ca fiind neîntemeiată, cu restituirea procesului penal pentru efectuarea unui control suplimentar.

Ca rezultat, deoarece nu s-a intervenit în termenul prevăzut de lege, această decizie de sancționare, care contravine normelor legale naționale dar și internaționale, a stat la baza încetării urmăririi penale din xx.xx.2024, or, unul din motive este că : *în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri.*

La fel, datorită rolului pasiv al procurorului adjunct, Nicolae Solomei, în calitate de procuror ierarhic superior, deoarece în actul de sancționare, și anume ordonanța procurorului Aurel Grigoriev din xx.xx.2023, nu este constatată fapta și prejudiciul, nefiind anulat acest act, în prezent partea vătămată este în imposibilitate de a-și recupera prejudiciul, în așa mod fiind încălcat și art.6 CEDO dreptul la un proces echitabil.

Tot procurorul Nicolae Solomei, acționând de aceeași manieră și cu aceeași latură subiectivă, contrar prevederilor art.53¹ alin.(2) pct.a),d),f) Cod de procedură penală, fără a ține cont de sarcinile și atribuțiile de serviciu, cunoscând că *ordonanța din xx.xx.2023 prin care Xxxxxx Xxxxxx a fost sancționat în baza art.335 Cod contravențional, nu a fost anulată,* nu intervine în vederea anulării ordonanței de punere sub învinuire a cet. Xxxxxx Xxxxxx în baza art.179 Cod penal, emisă de procurorul Aurel Grigoriev la data de xx.xx.2024 pe cauza penală nr. XXXXXX, pentru aceleași fapte, ca rezultat fiind încălcat art.7 alin. (2) Cod procedură penală și art.4 din Protocolul nr.7 la Convenția europeană a drepturilor omului .

Reieșind din cele menționate supra, inspectorul Constantin Miron a ajuns la concluzia despre o atitudine neglijentă și lipsă de profesionalism din partea procurorilor în Procuratura raionului XXXXXX, Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar acțiunile acestora constituie o abatere disciplinară statuată la art.38 lit.a),b) și e¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură:

a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin.(3);

b) nerespectarea, din motive imputabile procurorului și fără să existe o justificare rezonabilă, a dispozițiilor legale privitoare la termenele de îndeplinire a acțiunilor de procedură ori întârzierea în efectuarea acestora;

e¹) săvârșirea, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, a unor acțiuni sau inacțiuni prin care, cu intenție ori din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale unor persoane fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale cu privire la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

La xx.xx.2024, prin decizia inspectorului Constantin Miron s-a dispus transmiterea în Colegiul de disciplină și etică a materialelor procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura raionului XXXXXX, Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev.

În cadrul ședinței publice, examinând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției procurorilor, Constantin Miron și procurorii Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev, Colegiul constată că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a),b) și e¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Colegiul mai reiterează că, angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la **faptă, vinovăție și legătura de**

cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

La rândul său, Colegiul ține cont și de faptul că, în compartimentul *condițiile de formă și conținut ale procedurii disciplinare*, inspectorul Constantin Miron invocă faptele ce prezintă preținse abateri disciplinare.

Cu toate, în doctrina în materie disciplinară pentru procurori și judecători, *atunci când se pune în discuție modul în care un procuror a interpretat și a aplicat o normă materială sau procesuală, este necesară o precauție deosebită, pentru a nu diminua valoarea principiului de liberă apreciere a probelor, care recunoaște în subsidiar elementul „propriei convingeri” și reprezintă o garanție a independenței procurorului, de altfel, s-a punctat asupra faptului că, în procesul de verificare disciplinară, inspectorul nu își poate aroga nici competențe ale procurorului ierarhic superior, nici ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate să le substituie. Aprecierile despre vinovăția disciplinară trebuie să fie emanația exclusivă a unor constatări în afara oricăror dubii rezonabile.*

În acest sens, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.*

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

În cadrul urmăririi penale, în condițiile prevederilor art.13 din Legea cu privire la Procuratură și ale prevederilor art.299¹ și art.313 din Codul de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

În consecință, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă doar controlului procurorului ierarhic superior și controlului judecătoresc, orice altă formă de control reprezentând o imixiune în independența decizională a acestuia.

Analiza elementelor constitutive ale acestor abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 prevede expres că *„Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.”*.

Mai mult ca atât, în raport cu particularitățile concrete ale cazului, Colegiul reține că Inspecția procurorilor, ca titular al acțiunii disciplinare pune în discuție însuși modul de interpretare a normelor de drept, inclusiv ce derivă din activitatea procesuală și cea decizional-procesuală a procurorilor în cadrul procedurilor penale și celor contravenționale.

La adoptarea deciziei, Colegiul v-a ține cont și de faptul că, la 24.07.2024, prin ordonanța Procurorului General, la cererea petentei Xxxxxx Xxxxxx, cauza penală nr. XXXXXX a fost retrasă din gestiunea organului de urmărire penală al IP XXXXXX și transmisă, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale, organului de urmărire penală al IP XXXXXX.

În motivarea cererii sale de retragere a cauzei penale, cet.Xxxxxx Xxxxxx a solicitat și anularea tuturor ordonanțelor Procuraturii XXXXXX pa cazul dat (*n.a. – obiect al procedurii disciplinare*), deoarece contravin prevederilor CPP și CP RM.

Ca rezultat al verificărilor cu titlul ierarhic superior a ordonanțelor contestate, Procurorul General în ordonanța sa din xx.xx.2024 a subliniat că *„...din analiza ordonanțelor menționate supra, constat lipsa temeiurilor de a interveni în vederea anulării*

a careva din respectivele acte procesuale, pe motivul neconstatării încălcării drepturilor sau libertăților participanților la proces la emiterea acestora, în speță, în raport cu partea vătămată XXXXXX XXXXXX... ”.

La rândul său, potrivit art.374 alin.(3) din Codul contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*, doctrina contravențională la acest compartiment se referă numai la constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale. O astfel de noțiune ca anulare a ordonanțelor de către procurorul ierarhic superior ca fiind ilegale în Codul contravențional nu este prevăzut (*a se vedea art.374, art.386, art.396, art.447¹, art.448*).

Mai mult, potrivit reglementărilor enunțate, în Recomandarea Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție cu nr.41 *Cu privire la aplicarea prevederilor art.448 Cod Contravențional, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, ordonanța procurorului asupra cauzei contravenționale emise în urma examinării cauzei*, este un act juridic, care are trăsăturile actului administrativ individual și produce efecte juridice concrete. Drept urmare, reieșind din conținutul articolului 395 alin.(2) al Codului contravențional, contestația împotriva ordonanței procurorului, urmează să fie examinată conform procedurii prevăzute în Capitolul VII din Codul Contravențional, care reglementează procedura judecării cauzei contravenționale în instanță.

În aceeași ordine de idei, art.448 din Codul contravențional, prevede modalitatea de contestare a procesului-verbal cu privire la contravenții, prin care se enunță: ***contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447¹ alin.(8).***

Din cele expuse se desprinde că, cet. XXXXXX XXXXXX nu a exercitat sub nici o formă dreptul său de a supune actele procedurale emise de procurorii Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev unui control judiciar.

Mai mult în cazul dat nu poate fi reținut faptul îngrădirii dreptului la un proces echitabil a cet. XXXXXX XXXXXX prin neinformarea despre ordonanța contravențională și ordonanța de aplicare a sancțiunii contravenționale emise de procurorul Aurel Grigoriev, ori potrivit prevederilor legale din Codul contravențional, petenta era în drept să-și revendice drepturile ale prin contestare din momentul în care i-a devenit cunoscută această informație.

Colegiul mai reține, cu referire la acțiunile ce i se impută procurorului Aurel Grigoriev de neexaminare a plîngerilor cet. XXXXXX XXXXXX în baza prevederilor art.299 – 299² CPP, că deși aparent s-ar releva aceste acțiuni ca aflarea în afara câmpului legal, însă aceasta a fost remediat și prin ordonanța din xx.xx.2023 anulează ordonanța procurorului Aurel Grigoriev din xx.xx.2023, prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. XXXXXX.

În aceste circumstanțe, omisiunea procurorului Nicolae Solomei, de a-și îndeplini atribuțiile de procuror ierarhic superior la soluționarea plîngerilor inițiale depuse de către cet. XXXXXX XXXXXX, deși formal ar întruni elementele abaterii disciplinare cercetate, însă aceasta nu atinge gradul prejudiciabil al abaterii disciplinare - *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3)*, or, așa cum a fost menționat supra, ulterior plîngerea petentei a fost soluționată în ordinea prevederilor

art.299 – 299² CPP prin ordonanța din xx.xx.2023, context în care, dreptul pretins lezat, invocat de către cet. XXXXXX XXXXXX - de a fi soluționată cererea acestora de către un procuror ierarhic superior, prin ordonanță, a fost restabilit integral (*restitutio in integrum*).

În această ordine de idei, Colegiul constată că abordarea Inspecției procurorilor vis-a-vis de modul de întocmire de către procuror a actelor procesuale și de plenitudinea urmăririi penale într-o speță concretă, deci de analiză a plenitudinii a urmăririi penale, legalității unor ordonanțe emise de procurori în cadrul urmăririi penale și procedurii contravenționale se prezintă a fi contrară atribuțiilor funcționale ale Inspecției și se substituie, practic, unei instanțe de control judiciar.

Răspunderea individuală pentru exercitarea atribuțiilor funcționale nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe o cauză instrumentată la etapa urmăririi penale. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către procuror a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Simplul fapt că o hotărâre a procurorului, adoptată în cursul procesului penal este supusă criticii de părțile interesate nu înseamnă că procurorul de caz a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a cauzei penale respective de către procurorii Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, respectarea principiului independenței decizionale a procurorului (*art.37 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură*), excluzând această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată.

Aceasta deoarece analiza legalității și temeiniciei ordonanțelor în discuție presupune exercitarea unor prerogative jurisdicționale, care includ în mod necesar capacitatea de a decide pe baza unor norme de drept și în cadrul unei proceduri organizate asupra unei situații de fapt și de drept care intră în competența sa, cu respectarea principiului statutului de drept inerent sistemului Convenției europene a drepturilor omului și Protocoalelor sale adiționale.

Nu se pot conferi competențe ale altor autorități în această materie, respectiv Inspecției procurorilor sau Colegiului de disciplină, aceste aspecte fiind susceptibile de analiză numai în cadrul controlului ierarhic și jurisdicțional.

În această ordine de idei, Colegiul constată că materialele procedurii disciplinare nu relevă motivele pentru care Inspecția procurorilor și-a însușit în totalitate opinia unei instanțe judecătorești vis-a-vis de soluția dispusă pe caz, în detrimentul alteia, în situația în care procurorul ierarhic superior (după analiza ordonanțelor contestate) a *constat lipsa temeiurilor de a interveni în vederea anulării a careva din respectivele acte procesuale*.

Colegiul consideră că procurorii, de rând cu judecătorii, trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a instrumenta/soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Or, conform art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură, *procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează*.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare. Or, Colegiul reține că procurorii Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev

nu au acționat cu intenție sau cu neglijență gravă, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți.

În lipsa unuia dintre elemente constitutive (latura obiectivă și/sau subiectivă) abaterea disciplinară nu subzista și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Astfel, în cadrul examinării procedurii disciplinare nu au fost identificate temeuri rezonabile care ar demonstra vinovăția procurorilor Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev, prin stabilirea intenției și survenirea cărorva consecințe, pentru existența abaterii disciplinare pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. XXX-p din xx.xx.2010, Aurel Grigoriev numit în funcția de procuror în cadrul Procuraturii raionului XXXXXX.

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. XXX-p din xx.xx.2005, Nicolae Solomei numit în funcția de procuror în cadrul Procuraturii raionului XXXXXX.

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. XXX-p din xx.xx.2015, Nicolae Solomei numit în funcția de *adjunct al procurorului-șef* în cadrul Procuraturii raionului XXXXXX.

Prin Hotărârea nr. XXX din xx.xx.2023, Consiliul Superior al Procurorilor a propus Procurorului General interimar numirea domnului Nicolae Solomei în funcția de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, pentru un mandat de 5 ani.

Circumstanțe atenuante sau circumstanțe agravante, în legătură cu comiterea abaterii disciplinare, în activitatea procurorilor Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev nu au fost identificate.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.38, art.50, art.51 alin.(1) lit.d) și art.85 din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.68 lit.d), pct.71, pct.75, pct.78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, Colegiul, -

HOTĂRĂȘTE:

1. A înceta procedura disciplinară inițiată în privința procurorilor în Procuratura raionului XXXXXX, Nicolae Solomei și Aurel Grigoriev, pe motiv că nu au fost comise abateri disciplinare.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, Inspekția procurorilor sau procurorul vizat în hotărâre, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia. Termenul de 5 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului devin irevocabile.

**Președinte al
Colegiului de disciplină și etică**

semnat

Vladislav GUȚAN